

2006. április 27., csütörtök

50. megjegyzi, hogy hasznos lenne, ha a 3. szintű bizottságokat az egyszerűség, az egyértelműség és a gyakorlati megvalósíthatóság elvéhez jobban igazítanák, illetve ezek között közösebb módszereket alakítanának ki;

51. megállapítja, hogy a 85/611/EGK irányelv megalkotása során a Lámfalussy-eljárás még nem létezett, és hogy a hatályos részletes jogszabályok alapján a 85/611/EGK irányelvet teljes átdolgozás és átstrukturálás nélkül nem lehet teljes Lámfalussy-irányelvvé alakítani; jelenleg ezt nem tartja megfelelőnek, azonban megfontolásra méltónak tartja abban az esetben, ha a közeljövőben meghozandó intézkedések nem vezetnek eredményre;

52. üdvözli, hogy a Lámfalussy-eljáráshoz hasonló egyes mechanizmusokat, például a valamennyi érintettre kiterjedő konzultációs eljárást és együttműködést, valamint a legjobb gyakorlat konvergenciáját, már alkalmazzák, és gyakorlati megoldásként azt ajánlja, hogy az UCITS III-mal módosított 85/611/EGK irányelven végzett jogalkotási módosítások feleljenek meg a Lámfalussy-eljárásnak;

53. ösztönzi, hogy a Tanács és a Bizottság valamennyi érdekelt fél számára megfelelő módon zárja le a komitológiáról szóló, jelenleg folyó tárgyalásokat annak érdekében, hogy teljes visszahívási jogokat adjanak a Parlamentnek az együtdöntési eljárásához kapcsolódó valamennyi komitológiai eljárásban; egy ilyen megállapodás megkötése képezi a Lámfalussy-eljárás folytonosságának előfeltételét; emlékeztet arra, hogy a MiFID, valamint a hitelintézetek és befektetési vállalkozások tőkekövetelményeiről szóló közelgő átdolgozott irányelvek tekintetében 2008. április 1-jén megszüntetési záradékok fognak hatályba lépni, ha a Parlament addig nem kap teljes visszahívási jogokat;

*
* *

54. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TA(2006)0182

Innovációs célú állami támogatások

Az Európai Parlament állásfoglalása az állami támogatásokra vonatkozó cselekvési terv ágazati vonatkozásairól: innovációs támogatások (2006/2044(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a „Konzultációs dokumentum az innovációs célú állami támogatásról” című, 2005. szeptember 21-i bizottsági közleményre (COM(2005)0436),
- tekintettel a Bizottság „Kevesebb és célzottabb állami támogatás: ütemterv az állami támogatás 2005–2009 közötti reformjához” című, 2005. június 7-i, állami támogatásokra vonatkozó cselekvési tervére (COM(2005)0107),
- tekintettel az állami támogatás 2005–2009 közötti reformjáról szóló, 2006. február 14-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a 2007–2013-as nemzeti regionális támogatásra vonatkozó iránymutatásokkal kapcsolatos, 2005. december 21-i bizottsági közleményre ⁽²⁾,
- tekintettel a kutatáshoz és fejlesztéshez nyújtott állami támogatás közösségi keretrendszerére ⁽³⁾,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0054.

⁽²⁾ HL C 54., 2006.3.4., 13. o.

⁽³⁾ HL C 45., 1996.2.17., 5. o., legutoljára módosította a kutatáshoz és fejlesztéshez nyújtott állami támogatás közösségi keretrendszerének meghosszabbításáról szóló bizottsági közlemény (HL C 310., 2005.12.8., 10. o.).

2006. április 27., csütörtök

- tekintettel a 2005. évi európai uniós, ipari K+F-befektetések összesítésére ⁽¹⁾,
 - tekintettel az állami támogatásról és a kockázati tőkebefektetésről szóló bizottsági közleményre ⁽²⁾,
 - tekintettel a „Több kutatás és innováció – Beruházás a növekedés és a foglalkoztatás érdekében: Közös megközelítés” című, 2005. október 12-i bizottsági közleményre (COM(2005)0488),
 - tekintettel az EK-Szerződés 87. és 88. cikkének a foglalkoztatásra nyújtott állami támogatására történő alkalmazásáról szóló, 2002. december 5-i 2204/2002/EK bizottsági rendeletre ⁽³⁾,
 - tekintettel a lisszaboni stratégia céljaira,
 - tekintettel az EK-Szerződés 2., 5., 81., 82., 87., 88. és 163. cikkére,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 45. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság véleményére (A6-0073/2006),
- A. mivel az EU – a horizontális célok javára – csökkenteni igyekszik az állami támogatás általános szintjét és átcsoportosítását;
- B. mivel az EU-ban az innováció szintje az optimális szint alatt van, és mind a K+F-befektetések, mind pedig a termelékenység növekedése tekintetében elmarad kereskedelmi partnerei mögött; mivel a szürkeállományak és a befektetéseknek az Európai Unióból a világ más részei felé való elvándorlásának, illetve áramlásának tendenciáját meg kell fordítani;
- C. mivel az innováció és a K+F esetében létezik horizontális támogatás az EU versenyképessége szempontjából létfontosságú területeken, és azokon a területeken, ahol a versenytársaink lényegesen nagyobb állami támogatásokat nyújtanak az EU-ban engedélyezetttnél;
- D. mivel az innovációs folyamatokban szükség van fejlődési mozgástérre és kísérletezési lehetőségekre;
- E. mivel az EU és globális versenytársai között az innovációs teljesítményben meglévő szakadék többek között a K+F-be való alacsony állami és magánbefektetéseknek, a képzett munkaerő hiányának, és a szabadalmakra vonatkozó EU-s szabályokban rejlő fékeknek köszönhetően alakult ki;
- F. mivel az állami támogatás nagyon hátul marad a K+F-fel kapcsolatos befektetési döntéseket befolyásoló tényezők között; mivel a közvetlen állami támogatás jelentősége tagállamonként eltérő, és éppen ez az egyik tényező, amelyet a vállalkozások K+F beruházásokra vonatkozó döntéseik során figyelembe vesznek; mindez nem választható el a K+F-et támogató üzleti környezet kérdésétől és az EK versenyszabályozásának foglalkoznia kellene vele;
- G. mivel az innovációs politika a technológia és a K+F területén a tagállamok nemzeti költségvetésének és GDP-jének nyilvánvalóan kis hányadát adja, és ez szerepet játszik a lisszaboni stratégiai célok végrehajtásában és a foglalkoztatottsági és kohéziós célok elérésében mutatkozó késedelemben;
- H. mivel az állami támogatásnak olyan kivételes eszköznek kell lennie, amelynek célja a hagyományos szabályozási eszközök által kezelni nem tudott egyensúlytalanságok kiigazítása, és mivel a K+F-be történő beruházások alacsony szintje átfogóbb politikai megközelítést igényel,

⁽¹⁾ A Bizottság 2005.12.09-én tette közzé.

⁽²⁾ HL C 235., 2001.8.21., 3. o.

⁽³⁾ HL L 337., 2002.12.13., 3. o.

2006. április 27., csütörtök

- I. mivel a 2005. március 22-i és 23-i luxemburgi európai tanácsi ülés elnökségi következtetéseivel összhangban az állami támogatásnak a kutatás, oktatás, és az innováció valamennyi formája fejlesztésének elősegítőjeként kellene működnie, és engednie kell a köz és magánszféra érdekelt felei közötti őszinte párbeszédet;
- J. mivel nagyon fontos a K+F jelentésének világos meghatározása az állami támogatások szabályozásával való visszaélés megakadályozása érdekében,

I. Általános megjegyzések

1. emlékeztet arra, hogy az állami támogatásnak kivételes eszköznek kell lennie, amelynek célja a hagyományos szabályozási eszközök által kezelni nem tudott egyensúlytalanságok kiigazítása; hangsúlyozza az előbbi, és az azon intézkedések közti koherencia jelentőségét, amelyek célja a szükségtelen szabályozás mérséklése és a további deregulációs intézkedések bevezetése, az oktatásba és képzésbe való beruházás, megfelelő infrastruktúra biztosítása, annak biztosítása, hogy a szabadalmi rendszer ösztönzőleg hasson az innovációra, a tisztességes verseny biztosítása, a kockázati tőkebefektetéshez való hozzáférés megkönnyítése, a vállalkozói szellemiség ösztönzése, a munkavállalók és a kutatók EU-n belüli mozgásszabadsága akadályainak eltörlése, és a legális bevándorlásra vonatkozó közös politika elfogadása, amely lehetővé teszi az EU számára, hogy a legjobbakat és a legrátermettebbeket magához vonzza;
2. hangsúlyozza, hogy továbbra is tisztázandó, miként kell alkalmazni az állami támogatás szabályait a társaságok, kutatóközpontok és tudományos intézetek határokon átnyúló nemzetközi gazdasági tevékenységére;
3. úgy ítéli meg, hogy az innovációs állami támogatásoknak kiegészítő jellegűnek kell lenniük a kapcsolódó egységes közösségi politikákhoz képest, és világos, mérhető hozzáadott értékkel kell rendelkezniük az azonnali haszonélvezők szempontjából, valamint másodlagos hatással kell lenniük a szélesebb helyi, regionális és nemzeti gazdaságra nézve;
4. hangsúlyozza annak szükségességét, hogy következtetéseket vonjanak le azokból a múltbeli ügyekből, ahol az állami támogatás nem érte el célját, valamint azokból, ahol a támogatás hatékony eszköznek bizonyult a kívánt célok elérése szempontjából;
5. üdvözli a Bizottság nyílt konzultációját és ösztönzi a párbeszéd folytatását a mielőbb kialakítandó új keretrendszer véglegesítése előtt valamennyi kérdés tisztázása érdekében; tekintettel az innováció összetett és sokrétű céljaira, úgy ítéli meg, hogy kerülni kell az erősen megszorító fogalom meghatározásokat, és ajánlja a keretrendszer szükség szerinti felülvizsgálata közbenső időpontjának megjelölését; megjegyzi továbbá, hogy figyelembe kell venni az innováció mérésének módszertani keretrendszerét megállapító oslói kézikönyv felülvizsgálatát is;
6. felkéri a Bizottságot, hogy nyújtson részletesebb információkat az állami támogatás lehetséges torzító hatásairól, és hogy vegye figyelembe az EU nemzetközi versenytársai által nyújtott ágazati szintű és horizontális állami támogatásokat, és azok lehetséges torzító és ösztönző hatásait a világpiacon; rámutat arra, hogy az innovációs politika hatékony szabályozása, a nemzetközi teljesítményértékelés, a transznacionális politikai ismeretszerzés, nyomon követés és hatásvizsgálat a legmegfelelőbb válasz a globális verseny kihívásaira;

II. Irányadó elvek az innovációs célú állami támogatás ellenőrzésére

7. üdvözli az új – az innovációhoz kapcsolódó, konkrét és jól meghatározott tevékenységeket támogató – szabályoknak a meglévő közösségi vívmányokba történő beépítésére irányuló megközelítést, feltéve, hogy az következetes és átlátható módon történik;
8. üdvözli az innovációs célú állami támogatás gazdasági megközelítését, és örömmel fogadná adott esetben az előzetes szabályok bevezetését, ha ezek átláthatóak, megkülönböztetésmentesek és megvalósíthatók, valamint megteremtik a jogbiztonságot; ragaszkodik ahhoz, hogy a Bizottság – a Parlamenttel szorosan együttműködve – időről időre vizsgálja felül és értékelje az ilyen szabályok megfelelőségét; hangsúlyozza továbbá, hogy az innovációs támogatások odaítélési kritériumainak több tényezőtől kellene függeniük, például a gazdasági ágazat jellemzőitől, a piac szerkezetétől és a vállalkozás piaci erejétől;

2006. április 27., csütörtök

9. ragaszkodik ahhoz, hogy a határon átnyúló együttműködés és a köz- és magánszektor partnerségének elősegítése a kutatás területén, valamint a kutatási eredmények terjesztése és a fő kutatási programok alapvető prioritásként szerepeljenek a K+F-nek juttatott állami támogatások szempontjából;
10. ragaszkodik ahhoz, hogy az innovációs célú állami támogatás átmeneti és arányos legyen, megítéléséről átlátható és racionális módon döntsenek, szigorúan és hatékonyan ellenőrizzék, továbbá hogy a tagállamok és a Bizottság által lefolytatott utólagos vizsgálatok formájában időszakos hatásvizsgálatnak vessék alá; ragaszkodik ahhoz, hogy az állami támogatás vegye figyelembe az innovációs folyamat „piactól való távolságát”, azaz annak nem kereskedelmi szakaszát; hangsúlyozza, hogy az innováció növekvő szerepe nem szolgálhat ürügyként vállalkozások állami támogatására;
11. emlékeztet, hogy az innováció szerves része valamennyi üzleti tevékenységnek és kiemeli, hogy szabályokkal és feltételekkel tisztázni kell, hogy az innovációs folyamat önmagánál fogva nem jogosult állami támogatásra; kiemeli, hogy állami támogatást csak olyan innováció esetében lenne szabad adni, amelyet nem lehet normális üzleti értelemben finanszírozni, és amely hozzájárul az üzleti élet és a társadalom átfogó céljaihoz;
12. úgy véli, hogy a „piaci hatékonyság” kifejezés megfelelőbb a „piaci kudarc” kifejezésnél, és kéri a fogalom részletesebb és használhatóbb meghatározását; javasolja, végezzenek további vizsgálatokat az innovációt gátló akadályok azonosítására és az innováció tényleges értékének számszerűsítésére;
13. hangsúlyozza a piacra és az állami támogatásnak az innováció területén jelentkező hiányosságaira, valamint az innovációs célú állami támogatások eredményességére vonatkozó megbízható statisztikai adatok szükségességét;
14. elismeri, hogy a piaci hiányosságok leginkább a kis- és középvállalkozásokat és a kezdő vállalkozásokat érintik; ugyanakkor megjegyzi, hogy az állami támogatás nem annyira torzító hatású, ha a támogatást a piactól távolabb elhelyezkedő tevékenységek esetében vagy a kis- és középvállalkozások és a kezdő vállalkozások részére nyújtják;
15. hangsúlyozza a kis- és középvállalkozások számára az innovációbarát környezet megteremtésének szükségességét a kiaknázatlan innovációs lehetőségeinek ösztönzése érdekében;
16. hangsúlyozza, hogy a természetükből fakadóan korlátozott pénzügyi eszközökkel rendelkező kis- és középvállalkozások jelentősége megköveteli, hogy számukra jelentősebb részarányú támogatást biztosítsanak; ezért úgy véli, hogy az innovációs közvetítőknek megnövekedett szerepet kell játszaniuk, amint megtörtént jellegük és szerepük további tisztázása, és az általuk biztosítandó infrastruktúrát kibővítették az információtechnológiai infrastruktúrával, valamint a hálózatépítéssel és a nemzetközi adatbázisokhoz való csatlakozással;
17. rámutat arra, hogy a kis- és középvállalkozások gyakran nem hajlandók a technológiai innováció jelentős kockázatát felvállalni, annak ellenére, hogy ez nemcsak egyedi előnyöket hozhat, hanem a társadalom egészének is hasznára válhat; hangsúlyozza, hogy haladéktalanul állami támogatásban kell részesíteni azon támogató intézkedéseket, amelyek ösztönzik a kis- és középvállalkozásokat és csökkentik a technológiai innovációs eljárások kockázatait, továbbá javítani kell az üzleti környezet általános feltételein;
18. a nagyvállalatokat az innovációs rendszer lényeges részének tekinti; ugyanakkor úgy véli, hogy a nagyvállalatoknak juttatott állami támogatás alkalmas arra, hogy a kis- és középvállalkozásokkal az innovációs klaszterekben és kiemelkedő területeken (nagyvállalatok, kis- és középvállalkozások és tudásközpontok) való együttműködésre ösztönözzön, amennyiben ezek megfelelnek az előzetes kritériumoknak;
19. tisztában van azzal, hogy a piactól távol eső innovációs projektek vagy tudományos illetve technológiai kutatási projektek beindítása céljából állami támogatásra lehet szükség;
20. megjegyzi, hogy nehéz szemléltetni a különböző állami támogatási eszközök ösztönző erejét, ám ezt szabványosított kérdésekkel meg lehetne könnyíteni; úgy véli, hogy a közvetlen támogatásokat a lehető legkisebb mértékben kellene alkalmazni;

2006. április 27., csütörtök

21. megkérdőjelezi a technológiai és nem technológiai jellegű innováció megkülönböztetését; tudomásul veszi a nem technológiai jellegű innováció jelentőségét, különösen a kis- és középvállalkozások versenyelőnyének elérése esetén; ehelyett az innováció olyan meghatározását részesíti előnyben, amely megkülönbözteti a társaságok rendszeres, napi tevékenységeit az innovációval kapcsolatos tevékenységeitől; javasolja, hogy az állami támogatásra azok a projektek legyenek jogosultak, amelyek az ügyfelek számára további vagy új hasznot hoznak, kockázatosak, célzottak, átadható előnyökkel járnak és pozitív externáliákat hoznak létre;
22. úgy véli, hogy a regionális támogatások és az innovációs állami támogatások kiegészítő jellegűek, és a gazdasági és társadalmi kohézió elősegítése érdekében a kevésbé fejlett régiókra kell, hogy koncentráljanak; úgy véli, hogy máskülönben az ilyen támogatások pusztán a fejlettebb régiók és országok növekedését segítik elő; úgy véli, hogy a regionális támogatási rendszereknek, amennyiben kiegészítik az innovációs állami támogatásokat, kompatibilisnek kell lenniük a belső piaci és a versenyszabályokkal; úgy ítéli meg továbbá, hogy különleges jelentőséget kell tulajdonítani az innovációs állami támogatások meghatározásának és az arra való alkalmasságnak azon regionális kis- és középvállalkozásokkal kapcsolatban, amelyek számára létfontosságú az innovációhoz való hozzáférés;
23. felhívja a Bizottságot, hogy tegye a regionális támogatási rendszert előretekintőbbé, lehetővé téve például a nem tárgyi befektetések támogatását;
24. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az EU strukturális támogatások – más forrásból származó társfinanszírozással párosítva – nem fognak jogellenes állami támogatásnak minősülni; kéri továbbá, hogy a vonatkozó eljárások módosításával tegye elkerülhetővé az ilyen finanszírozás kettős bejelentését;

III. A kockázatvállalás és a kísérletezés támogatása

25. egyetért azzal, hogy az állami támogatást az innovatív kezdeményezéseket és kis- és középvállalkozásokat előnyben részesítő kritériumok, nem pedig a támogatható költségek alapján kell nyújtani; tudomásul veszi, hogy az állami támogatásokról szóló döntéseket hatékony módon és egyértelműen meghatározott időkereten belül kell meghozni;
26. javasolja a fennállási időszakra vonatkozó követelmények nyolc évre való meghosszabbítását az olyan társaságok esetében, amelyek hosszabb K+F ciklussal rendelkeznek;
27. támogatja az arra irányuló javaslatot, hogy kockázati tőkebefektetés révén ne csak a kezdeti és az induló szakaszban, hanem a működési szakaszban is biztosítsanak támogatást; hangsúlyozza azonban, hogy ez nem optimális megoldás, és minden ilyen támogatásnak rövid távúnak kell lennie és elsősorban a magánbefektetéseket kell kiegészítenie;
28. hangsúlyozza, hogy alaposan kell ellenőrizni a K+F költségek korlátait;
29. megjegyzi, hogy azokban a régiókban és országokban, ahol az innovációs környezet különösen kedvezőtlen, jelentősen hátráltathatja az innovációt, hogy magánberuházók és a pénzügyi intézmények nagy kockázatot látnak;
30. tudatában van annak, hogy az innovatív kis- és középvállalkozások jelenleg igen korlátozottan jutnak kockázati tőkéhez, különösen fejlődésük kezdeti szakaszában; ezért támogatja azt az ötletet, hogy az állami támogatásokkal a magán tőkebefektetéseket a köz- és magánszféra partnersége keretében működő regionális kockázati tőkealapokba kell vonzani, az állami források esetén rugalmasabb befektetési szakaszokkal;

IV. Az innovációt támogató vállalkozási környezet

31. felszólít a közvetítők jogi helyzetének további tisztázására az általuk nyújtott szolgáltatások tekintetében; támogatja az utalványrendszert, de még több magánbefektetés odacsalogatása érdekében javasolja a társfinanszírozási elem bevezetését; úgy véli azonban, hogy a 100%-os visszatérítés a verseny torzulásához vezethet;

2006. április 27., csütörtök

32. javasolja, hogy az egyetemek és a kutatóközpontok „innovációs közvetítőként” vegyenek részt a köz- és magánszféra regionális partnerségében, vagy azokkal szorosan működjenek együtt; úgy véli, hogy ez erős szinergiahatást hozna létre, ami jobb összekapcsolódást biztosítana az egyetemek kutatási és innovációs tevékenysége és az egyes innovatív kis- és középvállalkozások és üzleti csoportosulások igényei között;
33. kéri annak további tisztázását, miként vonatkoznak az állami támogatásról szóló szabályok az egyetemekre és a kutatóintézetekre abban az esetben, ha gazdasági tevékenységet folytatnak;
34. megkérdőjelezi annak helyénvalóságát, hogy állami támogatást biztosítanak a kis- és középvállalkozásoknak magasan képzett szakemberek foglalkoztatására, mivel a kis- és középvállalkozások közvetítők és szakértők szolgáltatásain keresztül is hozzáférhetnek szakismeretekhez és szaktudáshoz;
35. meggyőződése, hogy meg kell erősíteni a vállalkozások és az egyetemek közötti kapcsolatot, többek között minden szakterületen növelve a magasan képzett munkatársak mobilitását az egyetemek és üzleti vállalkozások, különösen a kis- és középvállalkozások között, és úgy gondolja, hogy támogatásokkal – nevezetesen kísérő tervek útján – elő kell segíteni ezeket a kapcsolatokat; üdvözli a Bizottság javaslatát, hogy a szellemi tulajdonjogokat meg kell osztani a kutatási és innovációs programok partnerei (ipari és állami kutatási szervezetek) között az egyes felek részvételének megfelelően, tekintettel arra, hogy ez jelentős lendületet fog adni a kiválósági központok létrehozásának; ezért felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen elő konkrét javaslatokat a szellemi tulajdonjog vonatkozó jogi helyzetének rendezésére;
36. úgy véli, hogy a klaszterek szervesen fejlődnek, és ezért csak ideiglenesen, a kezdeti szakaszban lehetnek jogosultak állami támogatásra, hogy le tudják küzdeni az együttműködéssel kapcsolatos adminisztratív problémákat és akadályokat;
37. úgy véli, hogy az infrastrukturális célú állami támogatásnak meg kell felelnie a technikai semlegesség és a szabad hozzáférés követelményének, meghatározott piaci kudarcra kell irányulnia, és növelnie kell az innovációs potenciált;

*

* *

38. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P6_TA(2006)0183**Közúti biztonság: „e-Segélyhívó” mindenkinek****Az Európai Parlament állásfoglalása a közlekedésbiztonságról: az e-Segélyhívó megismertetése a polgárokkal (2005/2211(INI))***Az Európai Parlament,*

- tekintettel a Bizottság „Európai közlekedéspolitika 2010-re: ideje dönteni” című fehér könyvére (COM(2001)0370), valamint az Európai Parlament arról szóló 2003. február 12-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a Bizottság „Információs és kommunikációs technológiák a biztonságos és intelligens járművek számára” című közleményére (COM(2003)0542),
- tekintettel a Bizottság „Az európai közúti biztonság akcióprogram – a közúti balesetek halálos áldozatainak felére csökkentése az Európai Unióban 2010-re: közös felelősség” című közleményére (COM(2003)0311) és 2004. októberi „20 000 élet megmentése útjainkon” című kiadványára,

⁽¹⁾ HL C 43. E, 2004.2.19., 250. o.